

**Prasība, kas celta 2007. gada 22. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste****(Lieta C-516/07)**

(2008/C 37/09)

Tiesvedības valoda — spāņu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāve — S. Pardo Quintillán, pārstāve)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

**Prasītājas prasījumi:**

- atzīt, ka,
- nenosakot kompetentās iestādes, lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā <sup>(1)</sup>, noteikumus, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 3. panta 2. un 7. punkts;
- nepaziņojot Komisijai visu kompetento iestāžu sarakstu, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 2000/60/EK 3. panta 8. punkts;
- piespriet Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Pamati un galvenie argumenti**

Komisijas prasība ir pamatota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 3. pantu.

Saskaņā ar šī panta 2., 7. un 8. punktu dalībvalstīm bija jānosaka kompetentās iestādes Direktīvas 2000/60/EK noteikumu piemērošanai un noteiktā termiņā jāpaziņo Komisijai kompetento iestāžu saraksts.

<sup>(1)</sup> OV L 327, 1. lpp.

**Prasība, kas celta 2007. gada 22. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Vācijas Federatīvā Republika****(Lieta C-518/07)**

(2008/C 37/10)

Tiesvedības valoda — vācu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — C. Docksey un C. Ladenburger)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

**Prasītājas prasījumi:**

- Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar Direktīvas 95/46/EK <sup>(1)</sup> 28. panta 1. punkta otro teikumu, jo tā par datu apstrādes pārraudzību privātajā sektorā Bādenes-Virtembergas, Bavārijas, Berlīnes, Brandenburgas, Brēmenes, Hamburgas, Hessenas, Mecklenburgas-Priekšpomerānijas, Lejassaksijas, Ziemeļreinas-Vestfālenes, Reinlandes-Pfalcas, Zārlandes, Saksijas, Saksijas-Anhaltas, Šlēsvīgas-Holšteinas un Tīringenas federālajā zemē atbildīgās uzraudzības iestādes pakļauj valsts kontrolei un tādējādi kļūdaini ir transponējusi prasību par datu aizsardzības kontroles iestāžu “pilnīgu neatkarību”;
- piespriet Vācijas Federatīvai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Pamati un galvenie argumenti**

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK 28. panta 1. punkta otrais teikums uzliekot dalībvalstīm pienākumu uzdot “viena[i] vai vairāk[ām] valsts iestād[ēm]” kontrolēt “noteikumu, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar šo direktīvu, piemērošan[u]”, proti, datu aizsardzības tiesību normu noteikumus. Direktīvas 95/46/EK 28. panta 1. punkta otrais teikums prasot pilnvaroto uzraudzības iestāžu “pilnīgu neatkarību”. Saskaņā ar tā redakciju esot noteikts, ka uzraudzības iestādes nedrīkst ietekmēt nedz citas valsts iestādes, nedz arī organizācijas, kam nav valsts pārvaldes rakstura, tātad dalībvalstu tiesiskajam regulējumam būtu jāizslēdz ārējā ietekme uz uzraudzības iestāžu lēmumiem un to izpildi. Jēdziens “pilnīga” neatkarība nozīmē, ka ne no vienas puses un nekādā ziņā nepastāv atkarība.

Tātad tas esot nesaderīgi ar Direktīvas 95/46/EK 28. panta 1. punkta otro teikumu datu apstrādes privātajā sektorā uzraudzības iestādes pārraudzību pakļaut valsts profesionālajām, tiesiskajām vai dienesta kontrolei, kā tas ir noticis Vācijas Federatīvās Republikas visās 16 federālajās zemēs. Tā kā katras federālās zemes likums uzraudzības iestādi pakļauj šo trīs veidu, dažādās kombinācijās kontrolei, katras federālās zemes likums pamato Vācijas Federatīvai Republikai ar Direktīvas 95/46/EK 28. panta 1. punkta otro teikumu uzlikto pienākumu neizpildi, proti, nodrošināt uzraudzības iestāžu “pilnīgu neatkarību”. Ņemot